

Tunadalskyrkan Nyårsdagen 2015

Jes 41:10

”Var inte rädd”

Våren 1978 var jag i mitten av min pastorsutbildning och hade en praktikperiod i en missionsförsamling. Ortens två lokaltidningar gjorde ett reportage om den unga pastorskandidaten och bland annat kom frågan, vilket är ditt favoritbibelord. Det var inte så lätt att välja bland alla, men det blev Jes 41:10 som jag citerade, och i tidningarna är jag fotograferad med bibeln öppen vid det bibelordet. Och nu citerar jag den gamla översättningen: *Frukta icke ty jag är med dig, var ej försagd, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.* Det var mycket som hände omkring mig, pastorsutbildningen med alla frågor det innebar både inför nuet och framtiden, och bara några månader senare skulle vi gifta oss och livet skulle förändras också utifrån det. Tänk vilken trygghet att få stava på orden: *Frukta inte jag är med dig, och veta att han ville vara med och styrka, hjälpa och uppehålla.*

Lite nu och då genom livet har detta bibelord följt mig och gett mig styrka. Häromdagen var det citerat i dagens bibelord som jag har i min mobiltelefon. Den här gången i nya översättningen, och det blev än en gång en AHA-upplevelse att läsa det. *Var inte rädd, jag är med dig, Ängslas inte, jag är din Gud. Jag ger dig styrka och hjälper dig, stöder och räddar dig med min hand.*

Mycket har hänt genom livet sedan jag satt i Tibro och läste bibelordet och idag är det andra bitar i livspusslet som behöver stöd och hjälp. Men tänk att få en så konkret hälsning från Gud själv där man kan känna: det här är riktat direkt till mig och säger någonting till mig mitt i det jag står i. Och det är det som är så fascinerande med bibeln att det kan vara så aktuellt fastän det är skrivet för så länge sedan. Och eftersom vi står i så olika livssituationer så kan ju Herren plocka fram det bibelord som behövs för att ge styrka, nytt mod, förväntan och hjälp mitt i livet.

Det innebär inte att allt blir förändrat, det betyder inte att allt det jobbiga försvinner, men det betyder att vi kan få en inre förvisning

om hans närhet mitt i det svåra, en övertygelse om att "löftena kunna ej svika" även om det inte ligger i min makt att påverka det yttre.

Så här vid ett årsskifte så ser vi tillbaks på det som varit och utvärderar kanske året som gått. En del har varit positivt, annat negativt, vi har lärt oss en del av de erfarenheter vi gjort; vi har brottats med olika frågor, och fått en del svar och en del funderar vi fortfarande på. En del vill vi ha ogjort, annat gläds vi över. Tänk att mitt i dessa tankar få känna en tillförsikt, jag behöver inte bära allt ensam, han vill hjälpa mig. Folkbibelns översättning säger: Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand

Se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Tänk att få lägga det som varit i Guds händer och se framåt och inte behöva fundera, att inte ängsligt behöva se sig om utan med frimodighet få gå framåt.

Och inför ett nytt år får vi ta till oss av hälsningen: Var inte rädd, jag är med dig, Ängslas inte, jag är din Gud. Jag ger dig styrka, och hjälper dig, stöder och räddar dig med min hand.

Guds hand är symbolen för hans styrka, för hans möjligheter. Vi är inte ensamma, vi behöver inte strida för oss själva, utan vi har honom med oss in i ett nytt år, och han vill leda oss steg för steg, vill ge styrka och hjälp i livets utmaningar.

Men det är viktigt att komma ihåg att det inte står att vi ska bli bekymmersfria, att det inte står att livet ska gå som på räls hela tiden, men det står att han vill finnas med, att han vill ge den hjälp vi behöver på olika sätt.

När Israels folk för länge sedan äntligen hade fått möjlighet att lämna slaveriet i Egypten och återvända till sitt eget land, hamnade de i en av många svåra situationer. Vägen hemåt var inte rak och jämn, det fanns både ökenområden, men också stora vattendrag som kunde vara hinder för dem. Herren gick framför dem om dagen med en molnpelare, om natten med en eldstod. Så de hade inget att vara rädda för, han fanns ju med. De hade kommit till Röda havet och stod inför att ta sig över, men på vilket sätt? De var ju många, enligt Andra Mosebok 600000 män förutom kvinnor, och barn och djur. Det var inte bara att ta en båt. Och så fick de bakom sig höra ljudet av Faraos härar. Han hade ångrat att han släppte israelerna och ville försöka få

dem tillbaka. Så där står de: Havet på ena sidan, Faraos här bakom dem? Man kan riktigt känna paniken, skulle det sluta på det sättet, blev det inte mer, eller kanske frågan, vad är meningen med det här, hur kan Gud tillåta att det händer. Vad skulle de göra?? Ja de får ett märkligt svar från Herren: *Var inte rädda! Stanna här, idag skall ni bli vittnen till den seger som Herren vinner åt er. Herren skall strida för er, och ni skall vara tysta!* Eller som gamla översättningen säger: *ni skall vara stilla.*

Med andra ord: sluta upp med att oroa er, ni kan inte göra något åt det, låt i stället mig ta hand om det. Och det är kanske det svåraste av allt, för vi vill ju gärna ha kontroll, vi vill försöka fixa och greja, vilket i sig inte är fel, men det gäller att veta när vi ska göra det. Herren skall strida för er, Var inte rädd, jag är med dig.

Och Israels folk fick uppleva undret: Röda Havet öppnade sig framför dem och de kunde gå torrskodda över till andra sidan.

Inför ett nytt år kan det finnas många tankar, vi kan mötas av det som är vårt livs "Röda Hav" och vi kan inte riktigt förestå hur vi ska hantera det, men tänk att då få vara stilla inför Gud och lita på hans ingripande och hans hjälp. Det kan handla om privata saker, det kan handla om församlingen, det kan handla om arbete, det kan handla om livssituationer, eller vad det nu är. Han vill vara med och jag tror att det ligger en hemlighet i att få vara stilla inför honom, stilla tillsammans med honom, ensam eller tillsammans med trossyskon och lyssna in bibelordets tilltal, lyssna in hans röst i bön och eftertanke och ta emot styrka, hjälp och stöd, även om lösningen kan bli en annan än jag kunnat tänka ut.

Idag kallar vi gudstjänsten för förnyelsegudstjänst, och vi ska snart ta en stund i stillhet och eftertanke och få möjlighet att genom olika symboliska handlingar lämna över det gamla och se framåt tillsammans med honom innan vi får fira nattvard tillsammans.

På borden finns några saker. Stenar som en symbol för de olika bördor vi bär, och som han vill hjälpa oss att bära. Vi får ta en eller flera stenar och inom oss ge namn åt det som kan vara våra bördor och som bibelordet säger kasta det på honom, lägga det vid hans fötter, vid korset som står på bordet, och istället ta ett hjärta som en symbol för den kärlek han visar oss.

Vi kan få lägga av oss synder, tillkortakommande, ofullkomlighet vid hans kors. Vi får ta ett papper där vi osynligt skriver ner det som tynger oss, det som blev fel, det som vi vill be om förlåtelse för och sätta papperet på korset. När vi lämnar över det till honom får vi också ta emot hans förlåtelse och veta att vi inte behöver bära tyngden av det längre. Ett silverhjärta får symbolisera förlåtelsen.

Vi kan få tända ett ljus, där höljet har olika färger. Färgen kan om vi så vill symbolisera förhoppningar och böneämnen inför ett nytt år. Och det är bara du och Gud som vet vad ditt val av färg innebär.

Vi får mötas av hans kärlek genom några bibelord, och ta en glänsande kula med en hälsning, om att vi är värdefulla, älskade, Guds ögonsten. Och låta det få vara en hälsning inför det nya året.

Var inte rädd, jag är med dig!